

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oknanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilski shod v Slovenski Bistrici.

(Konec.)

Posebno v tem oziru so se razmere v Slovenje-bistriškem okraju v novejšem času nekoliko zboljšale. Hvala gre za to našim rodoljubom, med katerimi imenuje gospod poslanec preč. gospoda kanonika in dekana Hajseka in vel. gospode župnike Lendovseka, Heržiča in Lenarta. Tem gre v prvi vrsti zahvala, da je sedaj v narodnih rokah okrajni zastop in okrajni šolski svet! Hvala in slava njim! Da je gospod poslanec s temi besedami volilcem iz srca govoril, pričalo je živahno odobravanje.

Končno je poročevalec še spregovoril o sedanjem splošnem političnem položaju. Podlaga o volilni reformi je grofu Taffe-ju iz rok iztrgala vladno krmilo. Po tej volilni reformi bi hlapec in viničar imela isto volilno pravico kakor gospodar. Na Stajarskem imamo posebno v vinorodnih krajih občine, v katerih je dosti manj posestnikov, kakor n. pr. viničarjev. Poročevalec in njegovi tovariši, kakor tudi večina drugih poslancev, so torej nameravani volilni reformi ugovarjali, in posledica je bila, da je grof Taaffe odstopil. Presvetli vladar je potem imenoval ministerskim predsednikom pravičnega konservativca kneza Windischgraetza. Osnovala se je parlamentarna koalicija, kateri se je večina slovenskih poslancev pridružila, ker so bili prepričani, da bode nova vlada tudi našim zahtevam pravična, za kar jamči oseba ministerskega predsednika.

Slovenski poslanci so med drugim zahtevali in še zahtevajo osnove slovenskih paralel na celjski gimnaziji. Sedanji naučni minister Dr. Madeyski jim je to tudi obljubil, pa ne z gotovim obrok in posebno ne že za tekoče šolsko leto, kakor se je govorilo in v nekaterih listih pisalo. Govornik je še sedaj prepričan, da se bode naši opravičeni zahtevi ustreglo. Če bi se pa ta nadeja ne izpolnila, potem bode vedel, kaj storiti: če se v proračunu za leto 1895 še ne bode oziralo na to našo zahtevo, ali če bi se dotična točka proračuna ne sprejela v proračunskem odseku ali v zbornici, potem izstopi takoj iz kluba konservativcev. S tem bodi zahtevi volilcev ustrezno, ali se pa bode s tem kaj doseglo v korist našemu narodu, je drugo vprašanje! Govornik končno obljubi, da mu bode tudi v bodoče pri njegovem delovanju edini smoter le duševni in gmotni prospek slovenskega naroda.

V imenu volilcev se je kanonik in d. gospod Hajšek kot načelnik

Resolucijo, katero je na to predlagal gosp. Peter Novak, glasi se tako-le:

»Z ozirom na to, da so slovenski državni poslanci le pogojno vstopili v koalicijo, da pa koaličijska vlada niti jednega teh pogojev, tičočih se Spodnjega Štajarja, ni izpolnila, z ozirom na to, da ne samo obljubljenih slovenskih paralel na Celjski nižji gimnaziji s pričetkom tekočega šolskega leta ni otvorila, ako ravno bi zato niti vinarja več ne potrosila, pač pa je na mesto dosedanjega objektivnega in pravičnega deželnega šolskega nadzornika gosp. Jarza nastavila prononiziranega Nemca Linhart, od kojega ni pričakovati, da bi vodil ljudsko šolstvo slovenskega Spodnjega Štajarja po pedagoških načelih; slednjič gledé na to, da nima Spodnji Štajar, katerega prebivalstvo je po ogromni večini slovenske narodnosti, niti jednega posvetnega zastopnika v deželnem šolskem svetu, — izjavljajo danes zbrani volilci Slovenje-bistriškega okraja, da nimajo v sedanjo koaličijsko vlado nikakega zaupanja. — Zaradi izpolnitve svojih teženj, naj spodnje-štajarski slovenski državni poslanci izstopijo iz Hohenwartovega kluba, ali pa odložijo svoj mandat, da se pa na drugi strani vsi slovenski državni in deželni poslanci z vsemi postavnimi sredstvi za to potegujejo, da se ustanovi za Spodnji Štajar poseben oddelek deželnega šolskega sveta.«

To resolucijo so mnogi volilci sprejeli z živahnim odobravanjem. Zanimanje, s katerim so zbrani poslušali poročila poslancev, je jasni dokaz, da volilci ne samo radi v časnikih berejo o delovanju svojih poslancev, ampak da jih želé tudi osebno v svoji sredini videti, da zamorejo iz njihovih lastnih ust slišati, kaj so storili v prospek njim zaupajočega ljudstva.

Gospod Dr. Radey je končno za se in za gospoda poslanca Robiča navzočim izrekel zahvalo za obilno udeležbo, za prisrčni sprejem in za izrečeno zaupanje in je še enkrat obljubil, da bode oba poslanca tudi v bodoče imela pred očmi edino le gmotni in duševni napredek naroda, kateri ju je izvolil.

Mirovni sodnik

Ljudje se ... temenka sodba pred ... mislijo, ...

čini, če to predlaga dotični zbor. V področje mirovnih sodnikov spadajo pravde do 40 kron ali 20 gld., ne všteti troške in obresti in dovoljevanje mobilijarnih eksekucij na podlagi sodb mirovnih sodnikov. Razven tega bodo ti sodniki prevzeli vsa opravila občinskih posredovalnih uradov. Mirovni sodniki bodo državni, ali brezplačni uradniki. Imenoval jih bode pravosodni minister na predlog višjesodnih predsednikov in sicer za dobo treh let. Mirovni sodnik zamore postati vsakdo, ki je star 30 let, ki zna pisati in brati ter more biti voljen v občinski zastop. Ničnostna pritožba zoper sodbo mirovnega sodnika je nedopustna; vendar pa more s sodbo nezadovoljna stranka v teku osmih dni zahtevati, da se pravda odstopi rednemu sodišču v razsodbo.

To so glavne misli tega postavnega načrta o mirovnih sodnikih. Ako ta načrt postane kedaj postava, bode s tem gotovo nekoliko olajšano okr. sodnijam, pa tudi prebivalstvu, posebno na kmetih: toda le takrat, ako bodo možje, izbrani za mirovne sodnike, skozi in skozi možje — poštenjaki!

Cerkvene zadeve.

Prelat Fran Kosar.

(Dalje.)

V bogoslovju Kosar marljivo obiskuje tudi gospodarska predavanja in jih z najboljšim uspehom dovrši. Ležijo pa vsa šolska spričevala od 3. razreda ljudske šole sem pred nami, in koncem njegovih šolskih let še enkrat zatrdimo, da v vseh ni najti nobenega družega reda, kakor izvrstnega.

III. Kosar novomašnik in kaplan.

Lavantinski bogoslovci imeli so tačas svoje šole še v Celovcu. Bili so torej za nje dnevi največjega veselja, kedar so prišli po dovršenem bogoslovju v Šent-Andraž k svojemu škofu na posvečenje. Med prvimi, katere je Slomšekova škofovska roka posvetila (l. 1846), bil je tudi Kosar. Posvečenci bivali so tiste dni prav v škofovem dvorcu in so tudi obedovali pri knežji mizi. Kosar se hvaležno spominja tistih srečnih ur in piše: »Ob prihodu povedali so nam škof hišni in dnevni red; skoro ves čas bil je razdeljen med nauke in molitve. Pri mizi vedeli so kaj kratkočasnega povedati, in če so nas v vrtu srečali, razlagali so nam prijazno imena krajev in cerkev okolice. Vse molitve so z nami opravljali in med molitve lepe nauke za prihodnje življenje vpletali. Večer smo imeli v njihovi kapelici večerno molitev, ki se je končala z litanijami in blagoslovom. Ko se nismo upali pri blagoslovu pesmi zapeti, zadoni nenadoma s kora škofov čisti in mili glas, in vsi smo radostno za njimi peli: Sveto, sveto«.

Večer pred subdijakonomat pokličejo škof Kosarja kakor tudi druge posvečence na razgovor. V prijaznem pogovoru še enkrat preskušajo njegov poklic. Pobožnega mladeniča obhaja neki sveti strah stopiti v svetišče: »~~more~~ more stati pred obličjem Roğa?«^(*) Toda škof ga opo-
vablja: »Ne boj se, ne boš nikoli samoten, ker te bodo sprejeli.«

dosti čakati do 15. septembra, dokler ni dovršil svojega 23. leta.

Začetkom meseca septembra se torej zopet poda v Šent-Andraž, kjer je bil v nedeljo po mali Gospojnici v stolnici slovesno v mašnika posvečen. Nikdar nam ni mogel dosti dopovedati, kako se je te presrečne dneve grel v solncu vroče ljubezni svojega višjega pastirja. Ko Kosar odhaja, še enkrat stopi pred svojega škofa, da si sprosi njegovega blagoslova. Slomšek mu podaja za slovo: »Priročno knjigo za duhovnike« od sv. Alfonza Ligv., v katero so lastnoročno zapisali besede: »Opominjam te, da obujaš milost božjo, katera je v tebi po pokladanju mojih rok. (II. Tim. 1, 6). — Preljubljenemu mašniku Franu Kosar — Anton Martin, škof.«

V spomin † župnika Andreja Repiča.

(Konec.)

Ni bilo skoraj leta, da ne bi kaj storili za katero cerkev. Kmalu, ko so prišli v Kapele, čakale so jih sitnosti in mnogo dela. L. 1870. je namreč strela vdarila v zvonik podružnice Sv. Trojice in ga popolnoma z zvonovi vred uničila. Z radovoljnimi doneski župljanov se jim je posrečilo, da so preskrbeli res lep zvonik in še precej dobre zvonove l. 1876. Tega leta je bila tudi farna cerkev »Marije Jezerske« lepo poslikana, da se je cerkev na prijaznem gričku vsakemu dopadla, kdor jo je ogledal. Opomniti je treba, da so si mnogo prizadevali, da je bila blagoslovljena kapelica sv. Križa in da se sme v njej maševati.

Tu pa zažadene Kapelsko farno hudo udarec dne 9. novembra 1880. Tega dne je namreč potres, ki se je potem večkrat ponavljal, zagrebško stolno cerkev močno poškodoval in tudi kapelska farna cerkev je mnogo trpela. Bilo bi predolgo, tukaj na tanko popisovati, koliko naporov so morali gosp. župnik premagati, koliko sitnih pisarij so imeli, da se jim je posrečilo, gosposko pridobiti za popravljanje cerkve. Mož, kojega je poslalo c. kr. okrajno glavarstvo, se ni niti v cerkev upal ter je predlagal, naj se farna cerkev do tal podere in bliznja podružnica Sv. Trojice služi kot farna cerkev. Tudi cesarski namestnik je prišel še istega leta ter si je ogledal cerkev — tudi ta ni bil za to, da bi se nova cerkev zidala ali vsaj stara poškodovana popravila. Zdaj so si gosp. župnik prizadevali, da so rešili povoljno sitno nalogo, poklicali so najprej izvedene italijanske zidarske mojstre in jih vprašali za svet; ti so cerkev pregledali in spoznali, da se mora le zvonik in tretji del cerkve podreti, ostali zid je pa še dovolj močen. Gospod so imeli zopet mnogo pisarij, da so pridobili gosposko za to namero; istega leta so podrli zvonik, ali cerkev je ostala nedotaknjena cela štiri leta. Leta 1884. so začeli cerkev popravljati. Mnogo so si prizadevali tudi, da je Kapelska občina le polovico stroškov (5150 gld.) za popravljanje cerkve imela plačati. Pobirali so tudi dovoljnih doneskov po celi škofiji in res znatno svoto v kratkem času nabrali. Tako so l. 1884. 30. novembra cerkev dogotovili, blagoslovili so jo sedanji braslovski gospod dekan, velečastiti gosp. M. Stoklas.

Ako ne bi bili storili rajni gospod župnik nič drugega, kakor da so vkljub mnogim oviram (tudi nekoji domači farani so jim pri popravljanju cerkve hudo nasprotovali) farno cerkev pozidali in dostojno okrasili, kakemu dopade, pridobili so s tem veliko kaj na zemlji je bilo njihovo

namen: pozneje so pa, kakor že omenjeno, pozvali goreče pridigarje čč. oo. lazariste od Sv. Jožefa nad Celjem, da se je obhajal sv. misijon.

Letos so se menili gospod župnik od nas posloviti in stopiti v stalen pokoj v Gradcu. Bolehali so namreč že dolgo časa, letos po zimi so pa bili zelo nevarno zboleli, ali vendar so še vse svoje opravke na tanko in vestno spolnjevali, kakor poprej, ko so še bili zdravi. Slednjič so se morali uleči in ležali so skoraj 10 tednov, vedno so še pa upali, da ozdravijo; ali božja previdnost je sklenila drugače. Milostljivi Bog je poklical k sebi marljivega delavca v svojem vinogradu. Bolni so trpeli strašne bolečine, pa vse so prenašali voljno in tako so še na smrtni postelji dajali lep vzgled krščanske potrpežljivosti. Kakoršno je bilo njihovo življenje, taka je bila tudi smrt; večkrat so prejeli v svoji boleznici sv. zakramente za umirajoče, svojo blago dušo so izdahnili mirno brez smrtnega boja, udani v voljo božjo dne 8. avgusta ravno opoldne.

Pogreb je bil v petek 10. avgusta. Zbralo se je okoli 20 duhovnikov in mnogobrojna množica ljudstva vkljub slabemu vremenu. Artiški župnik, častiti gosp. J. Brglez, so govorili vernemu ljudstvu in kazali na bogoljubno življenje in plodonosno delovanje umrlega g. župnika.

Rajni gosp. župnik so bili vrl Slovenec (ustanovnik Matices Slov.) in mašnik po volji božji. Bili so mož trdnega značaja, ali pri vsem tem ponižni, skromni in pobožni, posebno so častili Marijo Devico in v poslednji volji so postavili farno cerkev blažene Device Marije glavnim dedičem svojega premoženja. Naj v miru počivajo!

Gospodarske stvari.

Katere sorte jabelk naj gojimo?

Sadna razstava v Framu je razburila gospodarje domače in sosednje tako zelo, da zdaj slehni veselo o njej govori, ter dobre sklepe dela za bodočnost, govoreč: To ali tisto sorto si bom tudi jaz priskrbel, da bom sadje ložje spečal. «Mi na Goriškem imamo čuda obilno sadja, pripoveduje mi neka gospodinja, pa nič zlahtnih sort, zato ga tudi ne moremo prodati. Če bi le 4 gld. dobili za polovnjak, bi ga radi dali; jabelčnica je po pet goldinarjev. Zato so letos celo iz Dupljeke k nam vozili sadje, kjer ima g. Zdrobel svojo postajo. Ta gospod že 13 let prihaja k nam po vsakršno sadje, ter ga še precej dobro plačuje. Samo letos ga je ponakupil za sedem jezer goldinarjev. Za naš kraj jako lepa svota in pomoč za dačo in obleč.»

Da boš pa jabelke lahko prodal, jih je treba lepo obrati, ne pa stresti ali otepati; posebno pa moraš si oskrbeti dobre, trpežne sorte, o katerih ti je znano, da jih prekupec lahko dalje speča ali v mestih dobro proda. Za domačo rabo je tvoja začrnela »ciganica« (Zigeunerapfel) dobra; ravno tako železarca (Eisenapfel), ki ima dolgo trpežnost, pa cigansko kožo in lice; kupec pa se je boji in kakor pred ciganico beži.

Dragi bralec! tukaj ti postavim nekatera imena takih jabelk, katere naš kupec radostno kupuje in primerno drago plačuje. Če piče si prav lahko dobiš.

1. Mošančke; znana jabelka, je pri razstavi obdržala prvo mesto. G. Stiegler nam jo posebno priporoča. Je pa tudi že skoro na vsakem sadniku. 2. Rožmarinka je iz Tirolskega priromala in je našemu škrobelnu ali špicelnu v lice zelo podobna; meso pa je sočnato in preokusno. 3. Robnica (Kantenapfel) ima po

eni strani rob niti podoben, pa jako mili okus, da-si ni dolgo trpežna. Kupec jo ljubi. 4. Kalvil, beli ali zimski, prečudežen sad, ali malo znan. 5. Kanada (Canadaapfel) je priporočljiva jabelka lepega lica in dobrega mesa. Kupec jo rad ima. 6. Zlata »Pepika« (Gold-Pepping), bolj drobna, rodna, celo žolta jabelka, prijetno kisela. 7. Gravensteinarca, bela, rudeče-progasta jabelka, bolj rana, pa jako moštnata in zelo okusna. Je vredna razširjave. Po njej kupec že ob Veliki meši gleda. 8. Ajzarca (Eiserapfel); lepe rudeče pikaste, progaste jabelke, ali trdike, ki obstojijo do Duhovega. 9. Rajnete — vse — so že dobro znane; za veliko stezo si jih oglej, kako se ti prijazno smehljajo. Popotnik in kupec jih rada imata. 10. Kapucinarce, debele, rane, zeleno-progaste jabelke; postanejo rumene, in Bečani jim radi svoje zobe pokažejo. 11. Malajnice (Stettinerapfel); je jako lepa, tudi temnorudeča ali zelenodimasta jabelka; v senci ne dobi lepega lica, zato jo po nekod »butl« imenujejo, pa po krivem, ker je jako okusna, moštnata in zelo trpežna, debela. Kupec se je razveseli. 12. Tofančke so pa vsakemu znane, ki kakti bele device gledajo na mimogredočega popotnika, pa se mu uživati ne dajo, dokler niso obležane okoli Svečnice. 13. Pečarke (Bakapfel) ali debele čabulače; moštna, obstoječe jabelke; za dom jako priporočene, tudi kupec se jih ne izogiba. 14. Princisija (Prinz-Apfel) je lepa rudeča jabelka, okusno kisela; ima krvave nitke v mesu, sicer pa ni pretrpežna.

Naj ti našete sorte zadostujejo, spoštovani čitatelj, ker g. Stiegler je v razstavi omenil, da črez deset sort jabelk bi kmetovalec naj ne gojil. Ako si pa take in enake oskrbiš, boš o Veliki meši že jedel jabelke, in tudi ob Terezinem ti še bodo kinčale tvoj ograd. Lahko boš jim našel kupca in tudi ti jih še bodeš v Korizmi užival in ob Vuzmu setecem svojim za pisanko delil.

S. G.

Sejmovi. Dne 3. novembra v Pišecah. Dne 5. novembra v Mariboru. Dne 6. novembra pri Sv. Janžu pri Arnovžu, v Brežicah, pri Novi cerkvi, v Rečici, pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Križu na Murskem polju in pri Sv. Vidu niže Ptuja. Dne 8. novembra pri Sv. Petru blizu Cmureka.

Dopisi.

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. (Vinorejsko društvo) je pri nas oživel z nalogo, pospeševati vinorejstvo po Slov. goricah. Srce lahko boli človeka, spominjajočega se preteklih časov, ko je bilo vinorejstvo v Slov. goricah v cvetu! Pa žal, časi so minoli, poprej premožne kmetije zdaj hirajo, kmetje se težko v ravnotežju držujejo. Pomagaj nam ljubi Bog! tako se navadno kliče. Ljubi čitatelj, naše gorice so res v slabem stanju, pa veliko smo sami zakrivali. Bog ti bode tudi gotovo pomagal, ako si pripravljen, sam vstrajno delovati za povzdigo vinorejstva. Ker je pa v slogi moč, tako je treba, da složno delujemo; v ta namen je tudi to novo društvo nastalo. Dne 30. septembra popoldne ob 1/24. uri je Št. Lenarska godba pred gostilno Jožefa Kranarja prav izborna svirala, topiči so pokali in slovenske zastave so vihrale na poslopju imenovane gostilnice. V zgornji sobi je bil prirejen kraj za zborovanje. Gospod Anton Roškar, posestnik iz Drvanje, je v imenu odbora pozdravil navzoče in otvoril društvo. Slavnostni govor so imeli č. g. Fr. Zmazek, domači župnik. Prav mikavno so razvijali v svojem govoru potrebo društvenega življenja, opirajoč se na željo sv. očeta Leona XIII., ki društva živo priporočajo. H koncu go-

vora želijo novemu društvu prav dober uspeh! Vsi navzoči so hvaležni izvrstnemu govorniku in želijo, da bi mnoga leta duševno podpirali društvo! Potem razjasnuje in čita društvena pravila g. Jurij Bregant in priporoča ameriško trto za poskuse. Naposled se je volil stalni odbor. Za načelnika smo izvolili vrlega domoljuba Antona Roškarja. Izvrstne lastnosti njegove za načelnika so nam porok, da bo novo društvo tudi napredovalo. Gosp. Jurij Arnoš, učitelj od Sv. Jakoba v Slov. gor., je tudi k društvu pristopil, kar nas zelo veseli. Gosp. Jakob Kovačič, učitelj od Sv. Trojice, je društvo pismeno pozdravil in mu voščil najboljši napredek. Po zborovanju pa je godba vesele svirala; žal, da naprošeni pevci niso prišli. Koncem pa izrekam v imenu odbora vsem tistim, ki ste pripomogli, da se je vinorejsko društvo začelo, pristrčno zahvalo! V slogi je moč!

Peščanski.

Iz Crešnjevca. (Raznoterosti.) Črešnjevska fara obsega tri občine, o katerih je marsikaj slišati. V A. občini se prepirajo zavoljo denarja, ki so ga dobili vsled oškodovanja po toči; in razdelilo se ni, kakor bi se biti moralo. V občini B. imajo ravno s tem opraviti. Tukaj so vam možje prvaki, od katerih se je jeden pri volitvah izustil: Volimo z Nemci, ker oni vole kupujejo, Kranjci pa samo prašiče! Ko bi še Nemci pokupili tudi nemške napise naših krčmarjev! — Pri nas sta se zgodila letos dva uboja vsled popivanja smrdljivega žganja. A med tem, ko se morajo obdolženci prvega pokoriti v trdi ječi, bi se o drugem lahko reklo: ne govori nespodobnih besed pri takih nesrečah, pa tudi ne krivih zoper svojega bližnjega!

Iz Gornje Savinjske doline. (Razno.) Krasno soho (štatuvo) sv. Frančiška blagoslovil je 4. okt. velč. g. dekan gornjegrajski Fr. Dovnik za stranski oltar v Nazaretu. Bil je ta dan tudi shod tretjega reda sv. Frančiška; onega reda, ki ga današnji svet toliko zaničuje, čeravno ga še prav po imenu ne pozna. Število zbranih udov ženskega, kakor tudi moškega spola bila je živa priča, da je tretji red tudi slovenskemu ljudstvu v Gornji Savinjski dolini znan in priljubljen; saj pa tudi samo nazareška podružnica šteje 1687 živih udov! Kreпка in poljudna beseda velč. g. dekana o življenju in uboštvu sv. Frančiška Serafinskega padla je na rahla srca, in v imenu udov 3. reda mu predstojništvo izreka srčno zahvalo. — Po slovesnem opraviilu podala se je mnogobrojna množica na pokopališče, kjer je g. dekan blagoslovil novi sv. križ; po sivih hribih drvila je burja črne oblake in na svetem mestu se je pobožno ljudstvo solzilo. — Za dan sv. Elizabete postavili se bodeta novi dve sohi sv. Elizabete in sv. Ludovika, koji so priskrbeli udje tretjega reda; zares očiten znak, da tretji red še ni zastarana šara, da cvete in se razširja! — Dne 30. septembra potegnili so v zvonik dva nova zvonova na Gorici, Rečiške fare; pridigoval je veleč. g. Dovnik, slovesno sv. mašo je pel neke danji profesor novomeške gimnazije frančiškan častiti p. Bernard Vovk, ki bode 11. novembra obhajal svojo sedemdesetletnico. Po litanijah blagoslovil se je novi »Mokrinov« križ.

Iz Kostrivnice. (Zakotna pisača.) Revnejše ko je v kakem kraju ljudstvo, tem rajši se pravda. To žalostno prikazen opazujemo tudi v naši občini. Koliko nepotrebnih potov in stroškov bi izostalo, ko bi občinski odbor spolnjeval dolžnosti, katere mu nalaga § 33. občinskega reda. Ta paragraf terjaja, da odbor izvoli izmed občanov zaupne može, ki naj skušajo preprijačoe se stranke poravnati. Toda kakor v marsičem drugem, tako se tudi v tej reči pri nas ravno narobe godi: naš župan in njegov berič takšno brezvspešno pravdanje le podpirata z zakotnim svojim pisarjenjem, ki njima seveda donaja lepe zaslužke. Skoraj neverjetna je govo-

rica, da je naš župan pri pravosodnem ministerstvu prosil dovoljenja, odpreti odvetniško pisarno na Podplatu — toda ako pomislimo, koliko junaškega — mi bi rekli: neumnega — je že naš Andrejček v novejšem času storil, je tudi ta govorica verjetna. Seveda daje naš župan pravdeželjnim ljudem najlepši vzgled s tem, da se sam prav pridno pravda in tožuje; berič pa stika po občini za takšnimi ljudmi, pa ne morebiti, da bi jih pomiril — o ne! ampak da bi jih srečno pripeljal v Rogaško sodnijo. Po vsej pravici smemo vprašati: Ali redi naša revna občina zato beriča, da vedno v Rogatcu čepi, ker doma kaj pametnega začeti ne vé? Vsak Kostrivničan, ki nima masla na glavi, je že davno prepričan, da občini berič celo nič ne koristi; zagovarjajo ga le oni, ko so po njegovi milosti postali predstojniki in odborniki, češ, da je »dober za tate«. Kostrivčani si te besede tako tolmačimo, da je res dober za tate! Vemo tudi, zakaj župan in berič pravdanje pospešujeta: na tak način pridejo marsikateri petaki in desetaki iz žepov revnega ljudstva v občinsko blagajno, v kateri je bojda že par let trda tema, akoravno dobiva občina čez 1100 gold. letnih doklad, ter nji tudi sejmi donajajo lepe denarje. Točke 33. občinskega reda se naš berič le takrat spomni, kedar se pijanci do krvavega stepejo pri njegovem posebnem prijatelju v Gornji Kostrivnici. Takrat leta od enega do drugega ranjenca, prigovarja, prosi in slednjič s »kūnštjo« doseže, da Lojzek ne pade v kašo, katero si je sam skuhal.

Iz Dubice v Bosni. (Razne vesti.) Žita in sadja je bilo veliko pri nas, ostali poljski pridelki so se vsled suše slabo obnesli. Sladkorna pesa se je še precej dobro obnesla. Ta pridelek ima vlada v svojih rokah; v Doboju je tovarna za sladkor. Pridelki so jako po ceni, delavci pa zelo dragi, in vsako bablje, ki le motiko nosi, zahteva na dan brez hrane 90 kr., s hrano 70 kr. Živinoreja tudi peša, ker so zemlje spahinske (turške) in zato manjka pašnikov. Tako tudi vlada ne pusti svojih zemljišč za pašo, temveč gleda, da naseli druge ljudi. To pomlad prišlo je nekaj iz Rusije pregnanih Nemcev. Povsod po Bosni, tudi okoli Dubice, so jih naselili in v kratkem še jih pride več. Vlada jim daje zemlje na izplačilo in še denarja, da se preživijo in si postavijo lepe hiše; ali tožijo, da je bilo za nje bolje v Rusiji, kjer so jedli beli kruh. Najhujše tlačil Bošnjake tretina in desetina, posebno kedar je slaba letina. Spahije (turški gospodarji) bi radi dosti žita dobili, pa desetariji še bolj dražijo, da cenijo tako, kot druga dobra leta. Noben pridelek se ne sme prej spraviti, dokler ni bila na licu mesta cenitev. Vsled desetine in tretine kmetu ne ostane veliko, posebno v slabih letih. Letošnja suša bila je tako huda, da malokdo take pomni. — Po leti stepla sta se dva pijanca, razkolnik in katolik, in je katolik obležal mrtev. Radi tega je sedaj v vsaki krčmi zapisnik ljudij, katerim krčmar pod globo 50 gold. ne sme dati pijače. — V Dubici dobili smo lekarno; lekarnar je poljski žid. Od Dubice do Priedora delajo lepo cesto. Kupčija z govejo živino je jako dobra. Vse gre v Zagreb. Kmetje imajo le malo živine, zato propadajo, spahije pa se na njih stroške redé. Sedaj je njih pravo, ne vlade. Bog daj, da bi se kmalu vzboljšalo žalostno stanje ubogega bosanskega kmeta!

Z Dravskega polja. (Popravek.) Z ozirom na § 19. tisk. zak. prosim, da blagovolite v Vašem cenjenem listu razglasiti sledeči popravek dopisa z dne 19. t. m. pod napisom: »Z Dravskega polja«. Ni res, da bi bil jaz kedaj pravil: »Die vindiše šproh is kain šen šproh«. S spoštovanjem Matevž Bauman. Opomba uredništva. Dobro smo prepričani, da nam »opazovalec« gotovo ni neresnice poročal; ker pa ne vemo, kje zdaj potuje, zato smo sprejeli ta popravek. G. M. Baumana

pa prosimo, naj svojo nemško tablo v slovenskih Cirkovicah odstrani in naj nam kmalu piše: »Ni res, da bi jaz zdaj imel nad svojo štacuno nemški napis!«

Iz Slov. goric. (Različno.) Slovencežerec K. Klampfer si je postavil na Ščavnici kajžo, v kateri bi rad krčmaril. Lovil je v ta namen občinske može, ali ti so bili pametni ter v seji sklenili, ne dovoliti te brezpotrebne krčme, ker je itak v oni župniji dovolj krčem; zatorej bi bila ta beznica odveč. Sicer pa Klampfer »špekulira« na to, ako bi dobil krčmo, pōtegnil bi polagoma tudi sejme dol na Ščavnico, kar bi pa bila velika škoda za občino; kajti izostalo bi potem mnogo slovenskih obiskovalcev. — »Kajharja« pošiljajo mnogi nazaj, kar je veselo znamenje za Slovence! — Neki krčmar, imajoč samo nemški napis, se jezi, da mu niso hoteli nemški romarji k Sv. Trojici nositi denarjev, nego so jo kar popihali mimo te slovite krčme! No, kaj mu pomaga jeza in nemški napis? Nemec gre rajši v ono krčmo, kjer je dvojezičen napis, vedoč, da ondi dobi boljšo postrežbo. Vidiš ga, kleka! — Dne 4. oktobra so imeli pri Sv. Lenartu sejem na novem prostoru, toda imeli so smolo, celi teden je namreč deževalo in bila povodenj, da niso mogli z živino nikamor! Oni Nemci, ki so s tem škodovali slovenskemu krčmarju g. Poliču, imeli so res prvokrat — smolo! —j—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se še vedno mudijo na Ogorskem v Gödöllu in so 28. okt. nenadoma iz Dunaja poklicali ministerskega predsednika, kneza Windischgraetza. Vsled tega so nekateri začeli po nepotrebnem zatrjevati, da se našemu ministerstvu tla majo. — V državnem zboru sedaj razpravljajo novo kazensko postavo, ki pa bržčas ne bode obveljala. — Na nižjeavstrijskem katoliškem shodu na Dunaju dne 12. in 12. nov. bodo govorili izvrstni govorniki. — Posvetovanje avstrijskih škofov se prične na Dunaju dne 20. nov. pri kardinalu dr. Gruši.

Štajarsko. Dne 26. okt. je sklenil mestni zastop v Gradcu prošnjo na državni zbor, da ta naj ne dovoli slov. nižje gimnazije v Celju, češ, ako bode Celje slovensko, potem bode tudi nemški Gradec prišel v nevarnost. Kdo se ne smeje! — Za dopolnilo deželnozborsko volitev v skupščini Frohnleiten-Uebelbach nemški nacionalci kandidujejo župana Walza in upajo zmagati.

Koroško. Dne 21. okt. vršil se je shod katol. političnega društva v Prevaljah in so se sestavila pravila katol. delavskega društva ter se predložila vladi. — Na Koroškem imajo v 64 občinah Slovenci zdatno večino, vendar le v 21 so gospodarji v občinskem zastopu. Kmalu bodo občinske volitve, in Slovenci se povsod resno nanje pripravljajo.

Kranjsko. Pri volitvah na Notranjskem je bil 30. okt. za deželnega poslanca izvoljen F. Arko, kandidat narodno-napredne stranke. — Mestni zastop v Ljubljani je sklenil 26. okt., da se drugo leto na jesen otvori slovenska višja dekliška šola. — Dne 28. oktobra se je z veliko slovesnostjo osnovalo katoliško politično društvo za Kamnik in okraj.

Primorsko. Zaradi dvojezičnih napisov pri sodiščih so ono nedeljo italijanski pobalini v Piranu tako razgrajali po mestu, da so morali priti vojaki iz Trsta. Še le ko jim je župan dal zagotovilo vpričo namestniškega tajnika dr. Hocheggerja, da se bode zopet samo italijanski napis na sodišče obesil, pomirila se je dru-

hal. Vsled tega sta v državnem zboru ministra notranjih zadev vprašala poslanca Klun in Spinčič. Kakor je zdaj podoba, bodo dvojezični napisi ostali, ali šel bode pa tržaški namestnik Rinaldini.

Hrvaško. Pred tednom so imeli »Obzoraši«, moške, ki se potegujejo za vero in domovino, shod zaupnih mož v Zagrebu. — Nedavno je minolo 20 let, kar se je odprlo zagrebsko vseučilišče. — Sabor se bržkone sestane sredi meseca novembra. Njegov predsednik Gjurgjevič je bil te dni zaradi tega v Zagrebu.

Ogersko. Dne 25. oktobra je vlada predložila tri sprejete proticerkvene predloge presvetlemu cesarju v potrjenje. Toda že 14. oktobra so ogerski škofje izročili vladarju pismo, v katerem prosijo, naj se proticerkvene postave ne potrdijo. — Zadnje nedeljo je prišel v Budapešto Franc Košut, sin puntarja Ludovika Košut, in nastopil mastno službo pri neki banki. Po želji prenapetnežev bode se tudi moral pečati s politiko.

Vunanje države.

Rim, Kardinal Rampolla je pred tednom v imenu sv. očeta brzojavno častital belgijskemu predsedniku osrednjega volilnega zbora v Bruselju na sijajni volilni zmagi katoliške stranke.

Italijansko. V poslanski zbornici je vprašal Barzilaj zaradi dvojezičnih napisov pri sodiščih v naši Istri. Kaj ga vendar to briga! — Vlada je oni ponedeljek hkrati razpustila vsa socijalistična društva. Pri tem so redarji zasegli veliko pisem, ki razkrivajo državnemu redu nevarne nakane.

Angleško. Ministerski predsednik, lord Rosebery, imel je oni dan v Bradfordu govor proti gosposki zbornici. Rekel je, da je gosposka zbornica nevarnost za narod in izživlje revolucijo ali puntanje. Res je, da gosposka zbornica marsikaj noče potrditi, kar sklene poslanska zbornica, vendar je Rosebery ne bode mogel odpraviti.

Nemško. Zadnji petek sta odstopila državni kancelar grof Kaprivi in pruski ministerski predsednik grof Eulenburg. Vse je vprašalo, zakaj? Bojda zato, ker Kaprivi ni hotel odobriti poostrenih postav zoper socijaliste. Državni kancelar in pruski ministerski predsednik je postal 76letni knez Hohenlohe, dozdaj namestnik v Alzaciji, državni podtajnik Köller pa je postal pruski minister notranjih stvari. Novi kancelar, čegar služba je najiminitnejša v državi, je rodom Bavarec in katoličan.

Rusko. Bolezen carjeva je vsekako smrtna in so zdravniki pred tednom izrekli nado, da bode car še živel kacic 14 dnij. Tudi carica je nevarno zbolela. Ako so kaj posebnega ne zgodi, bode carjevičeva poroka s princezo Aliso dne 11. novembra. — Ruski pravosodni minister Muravjev je bil v Varšavi in priporočal sodiščem, naj delajo z vsemi silami za porusenje zemlje poljske. Vsaka sila pa rodi protisilo.

Bolgarsko. Da v tej državi ni posebno veliko navdušenje za Ruse, kaže to, da se po bolgarskih cerkvah ne moli za ozdravljenje carja, kakor po drugih pravoslavnihih deželah. — Dne 28. okt. je knez Ferdinand slovesno odprl sobranje. Predsednikom zbornice je izvoljen Todorov, vladni kandidat.

Srbsko. Ko se je kralj v Beligrad vrnil, odstopilo je ministerstvo Nikolajevičevo. Stari Nikola Kristić je postal ministerski predsednik in minister notranjih del, Milan Bogičević vnanjih del, general Zdravković minister za javne zgradbe, general Pavlovič za vojsko, Mika Gjorgjevič za pravosodje in začasno uk. Novi ministri so skoro vsi prijatelji našega cesarstva.

Turško. Carigrajski pravoslavni patrijarh se je

izrekel zoper zedinjenje s katoliško cerkvijo. Nesrečni napuh! — Sultan je podelil bolgarskemu ministerskemu predsedniku veliki kordon Osmanije reda.

Azija. Pred tednom je bil zopet boj med Japonci in Kitajci na Kitajskem obrežju reke Jalu. Bil je hud boj. Japonci so napali oddelek 3500 vojakov in jih pognali v beg. Kitajci so zgubili 200 mrtvih in mnogo ranjenih; enkrat manj pa Japonci. Poroča se, da bode kmalu zopet večja bitka.

Za poduk in kratek čas.

Dva slepca.

(Iz francoskega.)

Nasproti palači francoskega kralja Filipa II. Lepega (1285—1314) prosila sta revna slepca, sedeča pri cerkvenih vratih, mimogredoče milodarov. Bila sta jako zgovorna ter sta se čestokrat pogovarjala o takratnih dogodkih. Govorilo se je tudi o vojni ekspediciji, ki jo je kralj pripravljajl proti flanderskim mestom, katera je hotel združiti s svojim kraljestvom.

Jeden od beračev odloči se za kralja: »Kdo pač naj dvomi«, pravi, »da se bo Filip vrnil kot zmagovallec?« Drugi pa pristavi: »Tem bolje, ako se kralj vrne kot zmagovallec. Vsaka zmaga pa je odvisna od Boga, kajti Bog sam odločuje bojno srečo«.

Zabavala sta se pri tem prepiru. Onega berača so imenovali ljudje kraljevega prvoboritelja, tega pa božjega. Nekdo je povedal kralju o tema slepcema; Filip pa je zapovedal speči dve pogači, kateri se naj njima pošljeta. Prva pogača odločena bila je beraču, ki je bil na kraljevi strani, ter je bila napolnjena znotraj s samimi zlati; druga pa je bila narejena iz mesa in iz drugih lepo dišečih prikuh. Božji boritelj, zadovoljen s svojo pogačo, šel je veselejšega obraza domov, nego njegov tovariš, ki ni ovohal nobenega prijetnega duha pri svoji pogači. In ker ni občutil velike teže svoje pogače, prosil je tovariša, da menjata darove. Menjala sta; ljudstvo pa, ki je bilo o tem podučeno, bilo je veselo, da je Bog svojemu prvoborilcu pomagal do takšnega bogastva. C.

Kdo ljubi svojo domovino?

Spisal Petar Zoričič.

Sreča in blagostanje naše domovine odvisno je edino od nas. Vsak narod teži za tem, da sam sebe osreči in povzdigne; in če tudi drugemu ravno kaj koristi, stori to samo, radi lastne koristi.

Sreča naše domovine mora tedaj prihajati le iz naših rok. To nam naj bode vedno pred očmi. Da pa dosežemo ta vzvišeni cilj, treba nam je medsobne bratske ljubezni, sloge in neumorne delavnosti.

Človek, ki iz vsega grla kriči: »Jaz ljubim svojo domovino«, ali poleg tega celi dan pase lenobo, domovini več škoduje, nego koristi. Kmetje in rokodelci nekaterih narodov so bogati ljudje in zakaj? Edino zato, ker so marljivi in se ne strašijo truda. Njihova domovina je po njih srečna, oni pa po nji. O teh ljudeh se pač lahko reče po pravici, da ljubijo svojo domovino.

Marljiv človek je redkokedaj hudoben in napačen — lenuh pa malokateri dober; on ne misli na drugo, nego na hudobije, a časa tat lahko zabrede v greh, ne vedoč, kako naj porabi dneve; tako pa škoduje sebi, svojemu bližnjemu in domovini.

Lenoba je začetnica vseh pregreh, pravi pregovor, in to je živa resnica. Lenuh ne spoštuje Boga, ker noče

je dal Bog, svojemu bližnjemu pa je samo v izpodtiko: tedaj ne ljubi niti njega, a še manje svojo domovino, katera zahteva od svojega uda, da njej služi s svojimi močmi in njej koristi. On prelamlja tudi postave, ker vsled svoje lenobe zabrede v raznovrstne pregrehe in ne spoštuje niti vero-zakonskih obredov, niti svetnih in duhovnih oblastev. Tako pa krši zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega in škoduje svojemu narodu, potem pa skupnej sreči svojih someščanov, največ pa samemu sebi.

Ljubimo zato Boga nad vse, ljubimo svojega bližnjega, kakor samega sebe, ljubimo svojo domovino, kakor svojo najdražjo dedščino; spoštujmo vero, držimo se natanko zakonov, bodimo pokorni oblastvom, pa smo izpolnili krščanske dolžnosti. Poslovenil Ciriljev.

Smešnica. Oče pretepaje svojega nepokornega sinka, reče: »Misliš, da mi pretepanje veselje dela?« — »Oče, meni tudi ne!«

Razne stvari.

(Petletnica.) Zadnjo soboto, dne 27. oktobra, je bilo pet let, kar so milostlj. knezoškof Mihael bili v Solnogradu v škofa posvečeni. V Mariboru v stolni cerkvi so v ta namen preč. gospod Ig. Orožen, protonotar in stolni prošt, peli slovesno sv. mašo. Milemu nadpastirju vsak Lavantinec udano želi: Še devetkrat pet let in še več!

(Papežev blagoslov) bodo mil. knezoškof podelili na god vseh svetnikov pa slovesni sv. maši v Mariborski prestolnici. Vsi pričujoči verniki dobijo popolni odpustek po navadnih pogojih.

(Na Paki) se je osnovalo društvo presv. Sreca Jezusovega za zidanje nove župnijske cerkve sv. Martina; društvena pravila je c. kr. namestnija že potrdila. Vogelni kamen položili so mu prevzvišeni knezoškof, ki so mu prvi poklonili 100 kron. Bog plati!

(Sedemdesetletnico) svojega rojstva so dne 26. oktobra slavili častni kanonik in dekan na Dobrni, preč. gospod Karol Gajšek. Še na mnogaja leta!

(Vabilo) k občenemu zboru podružnice Vel. Pirešca družbe sv. Cirila in Metoda, kateri se bode vršil v nedeljo, dne 4. novembra t. l. v prostorih g. Frana Reher-ja v Pernovu. Začetek ob 3. uri popoldne. Zborovanje z običajnim vspeškom.

(Kmetijske zadruge.) Vsled priporočila državnega poslanca g. Povšeta je davčni odsek poslanske zbornice na Dunaju sklenil, da bodo davka proste vse kmetijske zadruge, katere pripravljajo za prodajo na delke svojih družabnikov.

(Sv. misijon) se bo obhajal pri Sv. Martinu pri Vurbergu od 15.—22. novembra, pri Devici Mariji na Vurbergu pa od 25. novembra do 2. decembra.

(Delavsko bralno in pevsko društvo) v Mariboru priredi prihodnjo nedeljo, dne 4. novembra, s prijaznim sodelovanjem tamburaškega zbora Mariborske čitalnice koncert. Vspored jako mnogovrsten. Koncert bode v dvorani hotela »Nadvojvoda Ivan« in se začne ob 8. uri zvečer. Vstopnina za delavce 20 kr., za druge 30 kr., za obitelji 50 kr.

(Zrele jagode.) Blizu Luč je te dni nekdo našel v gozdu popolnoma dozorele rudeče jagode. Za sedanjimi letni čas nekaj nenavadnega!

(Obesil) se je Franc Celestin, gostilničar in posestnik v Celju. Nesrečnežu se je baje zmešalo, kajti hodil je že več dni jako pobit in otožen.

(Razstavo cerkvenih oblačil) so zadnjo nedeljo slovesno otvorili milostlj. knezoškof ob 11tih predpoldan v Mariborski duhovščini. Na nagovor preč. gosp. L. Herga, stolnega dekana in predsednika družbe vednega češčenja presv. R. Telesa, govorili so milostlj. nadpastir o družbenem namenu in podelili sv. blagoslov.

(Misijon v Mariboru) in sicer v slov. jeziku v cerkvi sv. Alojzija bodeta obhajaja č. oo. jezuita Fr. Doljak in Mih. Tomazetič. V jutru na god vseh svetnikov se sv. misijon začne vpričo milostlj. knezoškofa in traja do 11. novembra. Vsak dan bodo tri pridige: v jutru ob 6., dopoldne ob 10. in zvečer ob 6. uri.

(Blagoslovljenje.) Preč. gosp. častni kanonik in dekan A. Hajšek so v nedeljo, dne 28. okt. blagoslovili novo kapelo na pokopališču v Poličanah. V tej kapeli se smejo sv. maše brati.

(Medved v spovednici.) Nenavadnega spokornika je dobil severnoameriški misijonar P. Andreis v svoji spovednici. Ko je misijonar v spovednico stopiti hotel, bila je zasedena od velikega kosmatinca, kateri je misijonarja pozdravil z mrmranjem. Lahko si mislimo, da spovednik ni bil vesel tega štirinogatega namestnika.

(Visoka starost.) V neki ruski moskovski ubožnici biva starka Agrafenija Malinovska, katera šteje 120 let. Ženica ima še prav dober spomin in dober jeziček, kateri nikakor ne kaže, da je že 120 let star.

(Ognjegasci.) Kakih 40 ognjegascv prišlo je 14. oktobra popoldne z Bizeljskega v Podčetrtek, da so z ondotnimi »feuerwehri« imeli skupne poskušnje.

(Požar.) Zadnjo soboto popoldne ob 5. uri je pri Sv. Magdaleni v Mariboru zgorelo gospodarsko poslopje konjskega mesarja Käferja.

(Novo poštno poslopje) v Mariboru na stolnem trgu se je 29. oktobra odprlo vpričo poštnega nadravnatelja iz Gradca. Poslopje je urejeno po najnovejših zahtevah in je mestu na kras. Samo prej, kakor slej naj dobi dvojezične napise!

(Uboj.) Dne 14. t. m. je v Trbovljah neki delavec, Italijan, s polenom tako hudo udaril rudokopa Valentina Karnikarja, da je vsled udarca umrl. Morilec se je skrtil v neko delavsko barako. Tudi je bilo še drugih šest italijanskih delavcev, ki so skrivali tovariša in žanda jem niso hoteli odpreti barake. Žandarji so siloma odprli

vrata in potem v zapor iz Trbovelj v Laško odvedli vseh sedem delavcev.

(Mlad lopov.) Jedanajstletni pastir Matija Građišnik, posestnika v Selnici, gnal je 25. okt. dve kravi v Maribor na sejem, da bi ji za svoj žep prodal. Kravi so pa vrnili posestniku, ali mladi lopov je pobegnil.

(Zasačen vojaški begun.) V Mariboru so zaprli dne 20. oktobra steklarja Petra Sandagla iz Trsta. Pobegnil je iz c. kr. mornarice in je bojda tudi vložil v neko tobakarno v Gradcu.

(Bela žena.) Dne 24. oktobra t. l. je v Žalcu umrla domoljubna gospa Marija Roblek v 83. letu svoje dobe. Naj v miru počiva!

(»Slovanske knjižnice«) snopič 28. prinaša na 110 straneh izbrane pesmi Simona Gregorčiča. Snopič stane samo 15 kr. in se dobiva v Gorici v »Goriški tiskarni«.

(Na Bizeljskem) so osnovali, kakor nemški časniki poročajo, Raiffeisenovo posojilnico, če nemško ali slovensko, ne vemo.

(Uboj.) Kmetski fant Bračič, sin občinskega tajnika v Št. Jarneju pri Konjicah, je v jezi ubil opekarja Strmšeka.

(Strela) je udarila v hlev posestnika Hlastana v Dobrovi pri Rajhenburgu in mu vola ubila. Druga živina je ostala zmravna, toda hlev, ki je bil za 300 gold. zavarovan, je zgorel.

(Učiteljske spremembe.) G. Fr. Šijanec, učitelj na Cvenu, pride za nadučitelja v Veržej. Gosp. J. Vrščaj, podučitelj v Št. Juriju na j. ž., dobil je enako službo na deški šoli v Ljutomeru. Gosp. J. Jelovšek je dobil podučiteljsko službo na šoli Ptujске okolice.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Henrik Verk, župnik na Pilštanju, dobil je župnijo na Vidmu in č. g. Martin Gabere, kaplan v Vojniku, župnijo v Kapelah. Č. g. Val. Vogrinc, kaplan v Kozjem, postal je provizor v Podsredi; na njegovo mesto pride č. g. Alojz Kokelj, kaplan Videmski. Č. g. Jožef Kržišnik, kaplan v Rajhenburgu, prestavljen je v Vojnik, in č. g. Franc Valenko, provizor pri Kapelah, pride za kaplana v Rajhenburg.

Loterijne številke.

Trst 27. oktobra 1894: 20, 4, 68, 62, 30
Linc » » » 46, 33, 26, 41, 77

Služba orgljavca in mežnarja.

se odda pri Sv. Marku niže Ptuja s 1. decembrom t. l. Cecilijenec ima prednost, ali zahteva se natančno in vestno oskrbovanje ne le orgljavske, ampak tudi cerkovniške službe. 1-2

Oznaniilo.

Ker se bo šolsko poslopje pri Kapeli razširilo, naznanja krajni šolski svet, da se bo zidarsko, tesarsko, mizarsko in ključarsko delo v četrtek, 8. novembra t. l. ob 9. uri predpoldne v tamošnji šoli po dražbi oddalo. Načrti ležijo pri g. nadučitelju na ogled. Podjetniki se uljudno vabijo.

Krajni šolski svet pri Kapeli,
dne 20. oktobra 1894.

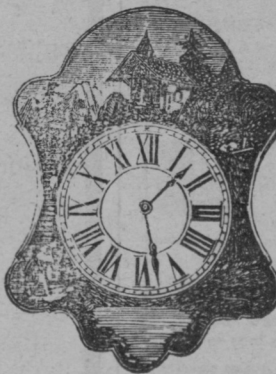
2-2

Al. Kreft, načelnik.

Zaloga švicarskih ur. Teodor Fehrenbach v Mariborn, gosposke ulice 26. Naslednik Ferd. Dietinger-ja. 2-2

Stenske ure:

z leseno ploščo . . . fl. 1-50
z leseno ploščo z budilnikom . . . 2-
bije vsake 1/2 ure . . . 3-
bije vsake 1/2 ure z budilnikom . . . 3-50
bije vsake 1/4 ure z budilnikom . . . 5-50
z nihalom, gre 8 dni . . . 9-
z nihalom, gre 8 dni in bije . . . 12-
z nihalom, gre 8 dni in bije četrtinke . . . 20-

Žepne ure:

nikelnate . . . 2-5 fl.
srebrne . . . 4-7 "
„ancr“ . . . 9-12 "
zlate ure za gospé . . . 14-20 "
„ „ „ gospode 25-35 "

Velika zaloga

zlatnine in srebrnine:

srebrni poročni prstani . . . à 40-60 kr.
zlati poročni prstani . . . à 1-50-4 fl.
dublézlati uhani . . . 1-2 "
14karat. zlati uhani . . . 2-4 "
srebrne verize . . . 1-50-2 "

Zaloga optičnih reči: nanosnikov, očal à 50-70 kr., barometrov, termometrov, aerometrov, preskušanih Klosterneuburskih, preskušanih tehtnic za mošt, vino in žganje.

Naročila od zunaj se izvršujejo točno, poprave pošteno, hitro in po ceni.

Služba organista in cerkovnika

se takoj odda pri M. B. na Dobjem. Oglasila naj se pošljejo na cerkveno predstojništvo.

Mlin, v dobrem stanu, s tremi tečaji, na dobri vodi, blizu lepe vasi in farne cerkve, se prodaja pod ugodnimi pogoji. Več se izve pri upravnistvu „Slov. Gospodarja“.

3-3

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrasednega vina izvlčena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu dá škrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Goliču pri Konjicah na Stajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, gosposke ulice.

40-52

Tinct. chinæ nervitonica comp.

(Prof. dr. Lieberja živčni lek.)

Edino pristen z varnostno znamko „križ in sidro“. Pripravlja se pravilno v lekarni M. Fanta v Pragi, ter je že dolgo let znan kot živcekrepično zdravilo. steklenica 1, 2 gld. in 3 gld. 50 kr. Kot jako dobro domače zdravilo so znane **St. Jakobove želodčne kapljice**, steklenica 60 kr. in 1 gld. 20 kr. Glavna zaloga: lekarna sv. Ane v Bozenu in lekarna „pri zlatem medvedu“ v Gradcu. Dobiva se tudi v drugih lekarnah v Gradcu in Mariboru.

2-40

Mlad človek,

37 let star, išče službe kakšnega daccarja, vročevalca ali pa pri kakšni graščini za hišnika ali za kakšnega občinskega slugo, ki tudi dobro pisati in računati zna. Več pové upravnistvo.

3-3

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitlo, trieure
čistilne mline za žito
rezalnice za krmo
samodelnjake
aparate proti peronospori
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v občo: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoloža v najnovejših, najboljših konstrukcijah

G. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 49

Bogato ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in poštno prosto.

Najkulturnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Dražba cerkv. vina.

V ponedeljek, 5. listopada se bo več polovnjakov pozno nabranega letošnjega vinskega mošta po dražbi prodajalo.

2-2

Cerkv. predstojništvo Sv. Jakoba v Slov. gor.

5—10 gld. vsakdanjega

gotovega zaslužka brez glavni-e in nevarščine ponujamo vsakemu, kdor se hoče pečati s prodajanjem postavno dovoljenih srečk in državnih denarj veljavnih papirjev. Ponudbe pod naslovom: „Lose“ an die Annonc. Exp. J. Danneberg, Wien I. Wollzeile 19.

9-10

Josip Lorber-jeva

livarna za železo in kovine in tovarna za stroje

v Žalcu pri Celju

izdeluje in popravlja različne, posebno pa kmetijske stroje, vliva iz železa in kovin (vsaktere zmesi) vse predmete za žage, mline in druge potrebe; napravlja cele transmisije po najnovejših sistemih itd. Posebno pa priporoča svoje travniške brane, katere dosedaj v praktični rabljivosti in nizki ceni (mala brana stane samo 26 gld. in velika 32 gld.) še noben izdelek te vrste ni prekosil.

6-10

Sedlarska obrt
za vozove in vprego.

Zaloga

homotov, remenja,
torb,
bičev, žime, itd.

priporoča vsakovrstne fino v olju ribane

Martin Karba

Obrt
za oljnate barve, firnež
in lak.

Ljutomeru

Barvanje stavb
in pohištva.

barve, firneže in lake,

brunolin, politur, klej, stržni papir in kamen, čopiče itd. Moje barve zakrijejo, so hitro in trdo suhe ter se po dvakratnem barvanju lepo svetijo.

Prezvamem v barvanje staybe, in se s cenim in lepim delom priporočam za javne stavbe v krajih, kjer take narodne obrti ni.

Priporočam tudi mojo znano dobro vprego s homoti, dovršeno-elegantne hame (Brust-geschirre) s pakfong, nikl, ali talmi-okovi. Oglavice, držance itd. vse z izborno trpeznega usnja 20% ceneje kot tuje obrti.

S podrobnimi ceniki rad ustrežem.

2-3

Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. natis. Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane

vezana v polusnje gld. — 70
„ z zlatim obrezkom — 80
„ v usnje z zlatim obrezkom 1 40

2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo

vezane v usnje z barvanim obrezkom gld. 1 30
„ „ rudečim „ „ 1 40
„ „ zlatim „ „ 1 60

Po poštne povzetji 10 kr. več.

3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane

v usnje vezan z zlatim obrezkom gld. — 85
„ „ s kopčo — 95

4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja

vezano gld. — 35
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 50
„ v usnje z zlatim obrezkom „ — 60

5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za šolarje nižjih razredov, velja

vezan gld. — 30
„ v polusnje z zlatim obrezkom „ — 40
„ v usnje „ — 50

6. „**Molitve na čast svete družine**“, komad 2 kr., 100 po 1 fl. 50 kr.

7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaž, stane 15 kr.

8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.

9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.

10. „ „ „ II. snopič 10 kr.

11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.